

gran l' assumpto. Lo Jurat en vista de que restaban composicions molt dignes, ha cregut convenient en sessió, de no deixar desamparadas dos de las tres branques en que s' divideix la poesia, que son trágica, lírica y filosófica. Aixís, donchs, concedeix lo primer accésit á la composició lírica *Lo jardiner*, sens lema; per son pensament elevat, y estil en lo llenguatge, si bé un poch forsada en algun concepte. — Lo segon accésit s' ha donat á la poesia *La missió del poeta*, lema: «Cantau dels grans profetas, etc.», per majoria. Aqueixa composició te alguns pensaments brillants y bona versificació.

PREMI VUYTÉ: Cuadro oleogràfic. — Cinch composicions han obtat á aquest premi essent la distingida per unanimitat la que te per títol *Lo general d' en Carnestoltes*, lema: «¡Ma noy!» per son estil natural y versificada correctament.

PREMI NOU: Un ram de fullas d' alsina. — Una sola composició ha vingut obtat á dit premi, pero no s' ha conceptuat ab qualitats suficients pera donarli.

Lo Jurat l' ha adjudicat per majoria á un sonet bastant senzill que dú per títol *Mestre Oriol de Lleyda*, lema: «Et egli cul fatto trombetta».

PREMI DEU: Una rosa argenaria, platejada. — Aqueix premi ofert per lo «Centre Antidinascopoliterápich», se l' han disputat tres composicions, tolas notables, ha sigut la preferida per unanimitat la titolada *La cansó del afamat*, lema: «Panxa, fideus y arros!»

PREMI ONZE: A la lluna, regalo de mitja. — Tres composicions han obtat á dit premi, resultant per majoria acceptada la que porta per lema *Bandarra*, de composició un poch difusa si bé hi ressurte algun pensament bastant original y ab intenció.

PREMI DOTSE: Una dotsena de plats — S' ha concedit per majoria d' entre cinch que hi obtavan á la que te lo número 20 en la llista, *La font del gat*, sense lema. Composició sensilla y que no revela pretensions de cap classe en lo pensament ni en lo escrit.

Los premis tretse y catorse no s' han adjudicat, en tot y obtarhi tres composicions respectivament.

PREMI QUINSE: Un punyal. — Quatre composicions hi han obtat y lo ha merescut per unanimitat la que te per títol *Lo Teatre excorador*, lema: «¡Matal!» per haber comprés son autor perfectament la idea primordial y versificada correctament.

PREMI SETSE: Un mirall per las pubillas. — No mes hi ha obtat un sonet y no s' ha adjudicat.

PREMI DISSET: Un despertador. — S' han rebut nou treballs y lo Jurat lo ha adjudicat á l' auca que te per títol *Vida del hijo bueno*, la que per no ser escrita en catalá s' ha acordat no llegirla.

Meréixen mencionarse dos treballs ab los títols de *Lo compte blau* y *Balada*, encar que faltan á las condicions del cartell.

He dit. Salut, pau y felissa sort. — Barcelona 17 Juny de 1877.

MEMORIA DEL SENYOR SECRETARI.

Molt Senyors meus:

Me alegraré que á la lectura de la present, se trobin ab *bona salut* com per mi mateix la desitjo. Lo motiu de dirigirlos hi avuy aquestas mal escritas quatre raillas es per dislos hi per segona vegada que «Lo Niu Guerrero» ha volgut entusiasmarse admirant la tranquilitat de los que esgriman la ploma contra tolas las tragedias humanas de la vida. ¡Desterrém, donchs, lo mal humor! Y quan nó, si «Lo Niu Guerrero no te altres pretensions ni miras particulars sino las de donarlos hi un moment de esplay, de robarlos hi una cantitat de temps que encara que no siga d' or (com sólen dir los inglesos), sens dupte los haurá costat mes d' un enfado y fins convertirlos en un d' aquests instruments de pell que s' inflan bufant y que luego produheixen una música que ataca als nervis. — 142 composicions rebudas y 2 fora de temps en menos de 21 dias desde la publicació de nostre *Cartell*, son una verdadera y palpable prova de que nostra idea ajudada per la premsa local ha sigut ben acullida per tothom.

Jo 'ls asseguro, molt senyors meus, que no 'ls pesará haber assistit avuy á la sessió humorística-cómica-bufa y séria, que nos ocupa, puig en aqueix moment, ni los inglesos se recordan de sos deutors, ni los marits de las sevas sogras, ni los enamorats dels desenganys, y sí sols, pot ser hi haurá algú d' aquets, que anant en busca de casualitats, creurá, allá entre 'ls regolfos de son cap plé de números y axiomas geométrichs, que trobará en aqueix Niu, la solució del mohiment continuu!

Sabrán, donchs, ben lacónicament, tot lo possible, puig tenim molta feyna que tallá, que Lo Niu GUERRERO ha obert per segona vegada aqueix certamen (ab permis de la autoritat), porque ha tingut medis per ferho y desitj de que lo seu bon humor passi de ma en ma entre los presents en aquet moment á nostre sessió, habentse previngut d' un Jurat-calificador de tranquils autors coneguts en lo camp de las lletras y que no tenen gayres mals de cap, porque trihessen entre lo molt bó ab que nos han honrat los poetas, lo que mes digne han conceptuat, que bé pot dirse que si acás, no han arribat á mes sos alcansos. Aixís, donchs, com que no m' he proposat fer una carta salpicada d' adornos, sino explicar

L' HOME.

VI.

La boca.

tenguin qu'ella es qui parla. La boca, aqueixa ratlla horizontal, colocada sota 'l nas, que acaba de formar lo conjunt de la cara, es una de las parts mes integrants del ser humà, per esser l'eco de sos sentiments y l'aduladora dels seus desitjos.

Ella es la fossa comú de todas las murmuracions y quan se té una conversa sempre es la protagonista... ¡oh! y observin ab quin descaro se fica en tot.

Es l'escut ahont s'hi graban ab lletras de foch los juraments d'amor; es lo Judas que fa traició adulterant las paraulas de son verdader sentit.

Dihuen que quan calla, lo cor sent; mes també es cert que quan aquet calla, ella ment... ¿Y tot per qué?... Per poguer parlar.

Es l'acerat punyal que, en alas del crim, no medita y fereix l'organisme que l'hi dona vida.

A boca tancada no hi entran moscas, se sol dir... Es vritat, pero quan s'obra es l'inflamat cràter que llansa lava, destruhint tot quan troba á son pas, honra, moral, sentiment.... tot. En ff, es riu que 's desborda sense trobar lo cauce de son ff.

Es com lo *Juheu errant*, sols que aixi com á n' aquet la humanitat l'hi diu: ¡camina! á n' ella l'atmosfera l'hi diu: ¡alenta!

Ella no descansa may; fins quan lo cos humà s'entrega al repós, modula paraulas incoherents per demostrar que es incansable.

La frenologia 'ns diu que son desarrollo 'ns mostra la disposició del ser humà; si 'ls llavis son prolongats y abultats, intel·ligencia; si son mesquins, estupidés; si xichs, coquetisme; finalment, es lo mirall ahont s'hi reflexan los sentiments del individuo, sol que á voltas los adultera fen aixis traició á qui 'ls anima y á qui 'ls escolta.

Pren todas las formas, de vegadas veurán que sos extrems se contrauen per riurer, altres languideixan pera plorar; mes... no la creguin may, si ans no ho han consultat á son jutje, los ulls, que 'ls demostri la severitat de sos moviments.

La boca no es mes que la causa d'un efecte á la qual dona vida, pero ella, poch agrañida, no diu may lo que sent, sino lo que diu.

Es lo nunci que, si algun cop no revela algun secret, es perque entre ella y 'ls sentiments s'interposa 'l deber, que pot mes qu'ella.

Molt més fora 'l judici que 'ls faria de la boca, pero sembla qu'ella s'hi oposa, y perque no 'm fassi quedar malament en mitj d'una oració, daré ff al article.

¿Veuhén?... ja se 'm rebela y diu que solsa-

ment me dona temps pera dirlos que no está per mes judicis que la posin en parangó.

Los llavis van á ferse l'últim petó, pera inutilisar mos sentiments, mes ans que aixó fassin dech despedirme de vostés *sentme un punt á la boca*.

MIRANEYAS.

Puresa.

SONET.

Diuen que las bestiolas nos indican ahont hi ha lo mes pur, y en va es que 's diga á la mes secallona y millor figa van los pardals, y mitj volant la pican. A dins la millor poma 'ls cuchs se fican, lo llagostí damunt la milló espiga, l'oruga dins la col millor s'abriga, las moscas á la mel també 's dedican. Y si está lo millor en tals profits y es lo mes pur lo que de tal dolsura menjan los animals mes atrevits: Donya «Remey», que estrena molts vestits; deu esse entre las donas la mes PURA, puig diu que SE LA MENJAN LOS MOSQUITOS.

GESTUS.

Certámens.

En lo próxim número publicarem l'extracte dels cartells de los certámens de Reus, Lleyda, Girona y lo del Centre Antidinacopoliterápich per la il·lustració de l'auca premiada en lo «Certámen humorfístich».

— 40 —

la resenya al grà y veyent que 'l temps passa, encar que la Joana no balli, m'entro de correguda á desempenyar mon càrrech, obrir los plechs que tantas sorpresas tancan y vingan autors á rebre los premis, distinció deguda al talent; llegeixin los que deguin llegir y aplaudeixi 'l públich si vol ó no, que aixis veurém clarament que Lo Niu GUERRERO en 1877 haurá estat bé ó mal, los poetas felissos en tot lo que haurán sapigut y que la concurrencia que ha assistit, á pesar del gran xáfech que los núvols nos han proporcionat, tindrà desitjos de gosar d'un altre festa com aqueixa. Permétinme avans que 'ls recordi que Lo Niu GUERRERO te dos deutes de companyerisme que pagar: l'un fer memoria d'En Salvador Posada, artista pintor que fou nostre President de la societat y del primer certámen en 1874, y d'En Manel Bajes, artista escultor sóci igualment fallecuts los dos á la mellor etat de la vida, á los quals la societat los envia un tribut d'afecte per lo agradable recort que nos han deixat. Tiremhi un vel! Per tant caríssims companys, coneguts y amichs, termino aqueixa carta, passant á la memoria, donantlosi moltes expressions per las familias, pregant que fassin un patonet al nen, memorias á las tias, oncles y nevots, mentres vostés particularment y en general rében los verdaders afectes d'aqueix humil Secretari.

PRIMER PREMI: **Flor natural del temps.** — Aquest premi s'ha adjudicat á la poesia IDILI Y SOLILOQUI, lema: *Tambien me gusta echarlas de poeta haciendo versos que no digan nada* (Espronceda). Entre las 43 que obtaban á dit premi, per esser la que mes s'avé ab las condicions senyaladas en lo cartell; la qual á mes d'esser sumament incomprendible, te versificació esmerada y revela en son autor cualitats molt notables, essent aprobada per unanimitat.

Lo primer accésit lo ha obtingut la poesia *Cant per la flor natural*, lema: *Qui corra reb y qui s'atura paga* (Un pobr' home), adjudicat per majoria: dita composició adoleix d'un defecte en son fondo total, mes te un llenguatge xistós y originalitat.

Lo segon accésit fou concedit per unanimitat al trevall que dú per títol *Quatre y quatre*, lema: *Vuit*. Aqueixa composició si bé en armonia ab lo tema senyalat, no presenta un llenguatge seguit, lo que fa un poch defectuosa la cadencia en sa versificació. — Fem menció especial de la titulada *¿Qué diu?* lema: *Esos Fabio, ay dolor, etc.*

SEGON PREMI: **Una copa platejada.** — Tretse composicions han obtat á aqueix premi, d'entra las que per unanimitat lo ha obtingut la composició titulada LA CANSÓ DEL BORRATXO, lema: *¿De setse, de setse 'l vi!* per la naturalitat en lo seu desarrollo y per la sencillés ab que está escrita.

Lo primer accésit s'ha concedit á la poesia *Lo néctar de Noé*, lema: *¡Sanctiago y monjetas tendres!* per majoria. Eix trevall si be regularment versificat, es mol vulgar en lo seu llenguatge.

Lo segon accésit no se ha adjudicat.

TERCER PREMI: **Una ploma de plata.** — Tretse trevalls s'han

— 41 —

presentat á la obció d'aqueix premi, lo cual s'ha adjudicat al poema que te per títol L'AMOR D'UN GUERRER, lema *¿Me quieres? ¡Te quiero! Dame el dedo*. Dita composició está versificada elegantment, abundant la fluidés típica de pensaments, notable per la riquesa de llenguatge adequat al assumpto que esplana.

Lo primer accésit s'ha donat á la composició titulada *Poema épich*, lema: *Veniu oncle fins aci*, etc.: dita composició si be de estil incomprendible ha determinat lo Jurat darli aqueix accésit per compendrer que son argument obtaba al premi que 'ns ocupa. La versificació regular y fou aprobada per majoria.

Lo segon accésit l'ha guanyat la composició que te per títol *L' amor d'un guerrer*, lema: *Memorias d'Ultratimba*. Se fa recomenable per lo llenguatge y sa correcta versificació. Lo assumpto es petit, encara que está adequat á las condicions del tema y fou aprobada per unanimitat.

PRIMER PREMI EXTRAORDINARI: **Una lira.** — Ha obtat una composició y no s'ha adjudicat.

SEGON PREMI: **Las tres gracias.** — Han obtat sis composicions, de las que per majoria l'ho ha obtingut lo sonet *La Rambla de las flors*, lema «Flors socials»; que si be no enclou la verdadera idea del que ha ofert lo premi es preferida á todas las demés per la brevetat en que ho detalla.

TERCER PREMI: **Un tomo de Epigramas catalans.** — De los onze treballs que s'ho disputaban, lo obtingué per unanimitat, reunint las tres cualitats qu'es demanaban de enginy, laconisme y moralitat, la composició que te per títol *Epigrama*, lema: «Meu».

PREMI QUART: **Dos acuarelas.** — Set son los treballs que obtaban á lo dit premi, y lo obtingué per majoria la composició titulada *Lo Mestre d'Estudi*, lema: «Una gracia de caritat!» De todas las qu'han vingut (molt recomenables per cert), aqueixa ha sigut la electa per unanimitat, la que si be es difusa en lo desarrollo, interpreta magníficament la idea.

PREMI QUINT: **Un distintiu clássich.** — D'entre los dos treballs qu'obtaban, l'obtingué per unanimitat la colecció titulada *Quientos de Mataró*, lema: «Me dijeron ser jumento, etc.» Los que son escrits ab molta gracia y correcta prosa.

PREMI SISÉ: **Brots artístichs.** — No se ha adjudicat, encara que diferentment han obtat tres composicions.

PREMI SETÉ: **Un tomo literari.** — Setse han sigut los treballs que han obtat al premi sério ofert per la anónima societat «La Silenciosa». D'entre ells, per majoria, lo ha obtingut la composició que dú per títol *Las mullers dels Saguntins*, lema: «Dum Romæ consulitur Saguntum expugnatur»; la que conté un pensament gran, puig canta un dels fets historichs mes trájichs de l'Espanya antiga; dita composició es escrita en un llenguatge molt elevat que está en perfecta armonia ab lo fet que narra y ressaltan en ella bonicas imatjes y figuras retóricas que fan mes

Lo Niu Guerrero.

Conforme veuen, avuy fa tres números que varem comensar lo follet de tot lo premiat en lo certamen humorístich de «Lo Niu Guerrero» á fi de que tallat y encuadernat quedi un tomet de agradable lectura.

Per ferho ab la deguda forma no hem pogut encare posarhi las poesias, no obstant, habent publicat ja la portada, la llista dels autors premiats y la de socis honoraris y protectors, en lo número 8; l'acta de la festa y lo discurs del president, en lo número 9, y la memoria del secretari en lo present, podém assegurar y prometém que en lo prócsim número 11 comensarém ja á publicar las poesias premiadas tant desitjadas de molts amichs de las lletas catalanas.

Curiositats.

- Traduhim de la «Revista Suburensè»:
- Las ulleras de llarga vista foren inventadas en lo segle XIII per lo frare de Pisa, Alejandro Spina.
- Las agullas de cust s' inventaren en Inglaterra fa 327 anys.
- Las lletas de cambi s' usen en lo comers desde lo segle XII.
- Lo tabaco se consum fa mes de 300 anys.
- Las manxas foren inventadas per los alemanys á principis del segle XVII.
- Las campanas fa que 's coneixen 1,459 anys.
- Los rellotges de butxaca s' usan desde lo segle XVI.
- Se comensá á moldrer lo blat, ab molins fa 1,425 anys.
- Los pesos y midas fa que 's coneixen 3,375 anys.
- Lo contraveneno fou trovat per Mitridates en l' any 3,940.
- La pintura al oli fou inventada per Joan de Burgos en 1,400.
- Lo termómetro s' inventá en 1,477.
- Lo telescopi fou inventat per Jaume Mencia en 1,612.
- Tubal descubrí la música en l' any 1,000.
- Theut inventá 'ls números en l' any 2,000.
- Atlas inventá l' esfera en l' any 2,318.
- Schwartz, religiós alemá, inventá la pólvora en 1,318 (Després de J. C.).
- Noema inventá l' art de filá y teixí en l' any 1,100. (Avans de J. C.).
- Francisco de la Reina, manescal de Búrgos imprimí en 2,564, un libre en que doná coneixement de la circulació de la sançh en lo cos humá, desconeguda fins llavors.

Art.

¿Qué no han passat per la llibrería del senyor Pujol y Martínez á veurer los dos dibuixos que hi ha exposats? Donchs ja hi poden anar que 's cosa bona. No 'ls dirém mes sino que son del estudiós y reputat jove artista gn Enrich SERRA, rica esperansa y orgull de sos protectors.

Llibres nous.

Don Francisco Freixa ha publicat una obreta «El texto vivo» destinada á explicar un método senzillissim y fácil pera que 'ls pares pugan ensenyar á sos fills de llegir y escriure. Lo recomaném als que perden lo temps en la plassa de Toros y que han de comunicar sos secrets á qualsevol memorialista.

Parodia.

Vosté perdoni SENYORA «Pájaro-Pinto»: Créyam que era tonto buscá una errada de caixa, per contesta, pero vaja, ja veyém que á vosté no n' hi passen puig diu que l' autor de la obra «Romagosa» (bis) es autor de «CinEh minuts fora del mon»; jo hauria dit «CinCh minuts» y hauria dit bé.

Si no sab perque ja l' hi dirém en lo próxim número.

Consti.

Per descuyt involuntari, en l' acta de la festa de «Lo Niu Guerrero» que varem donar per follet en lo número anterior, no consta y deuria constar que l' premi de una potzena de plats s' adjudicá á la poesia que dú per títol «La font del gat», que resultá serne autor En Joaquim Lluch y la llegí En Modest Busquets. Lo mateix passá ab lo sonet «Lo mestre Oriol de Lleyda» de 'n Julio Freixas, llegit per En Guilleram Parera; no obstant, ja constan en la Memoria del Secretari.

La Imprenta.

Sentrem lo percance de nostre estimat colega «La Imprenta» y sols desitjábam que 'ls quinze dias de suspensió que demaná 'l Fiscal no sigués 'l fallo, que hauriam sentit molt. Aixís ha sigut, de lo que nos alegrém moltíssim.

Pel darrera y pel devant.

(A. J. Florejachs).

La Carlota es molt pitera molt rumbosa y molt saladá; molt amable y encisera y bonica y ben formada pel devant y pel darrera. Pro alguns diuen murmurant que de joves sempre parla, y á sa casa molts hi van per «mirarla» y «remirarla» pel darrera y pel devant.

Lo xicot de ca 'n Bruguera es un jovenet molt sabí; jens mogut ni calavera y que sab fe anar be 'l llavi pel devant y pel darrera. Pero un dia passejant jo vegí ab ma propia vista, que lo mano y botabant florejaba á una modista pel darrera y pel devant.

Las tres fillas de don Pere (que te un sou no dels mes grossos) volent fer de Primavera portan trajos molt vistosos pel devant y pel darrera. Pero tots te contarán que no tenen cap criada y á sa casa estant passant molta gana dilatada pel darrera y pel devant.

Lo ricatxo Joan Perera es un home d' avuy dia, de finura verdadera, generós en demasia pel devant y pel darrera. Pro de tot aixó no obstant si despres algú no 'l vota, li conserva odi constant, perque 's un famós bestiota pel darrera y pel devant.

Es en fi, mon parer recte: en resumen, es lo cert qu' en lo mon no hi ha un subjecte qu' en tot siga ben cumplert. Uns lliurant altres privant tots las sevas cosas fan ja d' una ó d' altre manera; pel devant ó pel darrera, pel darrera ó pel devant.

F. Roqué.

Á «La Renaixensa».

Vostés que saben tot lo que es del domini dels peixos grossos del catalanisme, farán lo favor de dirnos ¿quán serán «mestres en gay saber», los que sols escriuhen prosa? Perque, segons lo fins aquí vist en los dinou anys que portan los «Jochs Florals», veyem que sols alcansan aquell títol, que cap profit reporta, los que escriuhen en vers. Per tots n' hi hauria d' haber.

A nostres col·laboradors.

Ab gust habém rebut molts treballs que anirém publicant segons son mèrit y si be no 'ls doném una resposta setmanal, ja dirém alguna cosa quan siga precis, per exemple avuy dihem al senyor Zarandieta, que 'ns torní á remetre lo que 'ns va enviar perque 'ns agradá y se 'ns ha estraviat; aixís com dihem al senyor Pere Alsina y Combas que no 'ns envihi, perque de lo seu no 'n podém aprofitar may res y d' aquí resulta que 'ns ha d' escriure quatre planas de queixas, ab tants disbarats, que de tant riure 'ns fa agafar mal de ventre.

Exposició.

En lo Paseig de Gracia, junt á la riera de 'n Malla, s' ha obert un gran cosmorama de la exposició universal de Filadelfia.

Lo recomaném sobremanera á nostres lectors, que hi vajin á gastar no mes que un ralet, que no 'ls hi doldrá, per la cariosa y bonica colecció de vistas.

Dolora.

(A mon amich Joseph Campamá).

Ta cara entre mas mans, posa m' aymia, que 't vull un bes donar: robar vull de tos llavis la dolcesa, ab que estant saturats; en cambi 't daré 'l foch ab que ma boca, s' abrusa com volcá. Col·loca sobre 'ls meus tos llavis... xucla... — ¡Ay! ¡ay! ¿que 'ls tens picants. ¿Que has fet? qu' eixa cuentor ta boca 'm dona? — Ja hi caich! he menjat alls!..... C. GALCERAN.

Desitj.

Voldria, nena estimada, ser molt mes gran que lo mar, puig si algun dia fugisses deixantme ab lo desengany... obriria los meus brassos y á mi 't faria tornar. AUGUST BUSQUETS.

Teatres.

Sabém que nostre amich En Salvador Moretonas ha escrit una pessa titulada «La Carta», que s' estrenará en la reunió familiar de la plassa Cerdá. Dita obra es dedicada á nostre amich y conegut autor En Joan Molas.

En aquesta mateixa reunió donaren un concert de piano y violoncel·lo los reputats artistas Mr. Girosi Fracois y don Ramon Navarra, aplaudintse molt «La mandulina» y la serenata «Saltarel·la».

Tivoli.

La reputada tiple senyora Pepeta Mateu y 'l conegut autor y actor cómich En Conrat Colomé, debutaren dijous ab la sarsuela en dos actes «La menescalá». Prou numerosa era la concurrencia de aqueix teatre, mes, ab la adquisició de la senyora Mateu y 'l senyor Colomé, ja podém assegurar que ho serà mes encare.

Bon Retiro.

De cada dia es mes aplaudida la obra del senyor Carcassona «Com suchsueix molts vegadas», encare que certs periódichs no 'n fassin tan elogi com de la del senyor Aulés, «Romagosa (bis)» que al primer dia la xiularen, al segon feu son y al tercer ganas de no tornarla á veurer. Així está avuy la literatura. Dos camarillas de certs autors y certs gacetillers son lo tot de Barcelona, qui perteneix á una d' ellas ja está salvat, al revés de qui 'n viu lluny.

Lo qui mes nos ha xocat ha sigut «El Pájaro-Pinto» que ans que desalabar l' amich, prefereix insultar lo públich dihent que mengua hauria sigut que hagués agradat á un públich acostumat á veure inverossimilituts, y.... ¡veigin lo que pot la passió! cap pessa catalana hi ha, tant inverossimil y pesada, com la «Romagosa (bis)» ahont un home á las dos de la nit va á demanar la ma de la noya y se 'n torna per buscar pis, y al cap de cinch minuts diu que ja n' ha trobat y entra al cuarto de la mare que naturalment es al llit y.... vaja, lo millor es que si no l' han vist y encare gosan á repetirla, la vaigin á veure, perque compreguin lo injust favoritisme d' avuy y la nostra imparcialitat, puig no tenim l' honor de conèixer l' autor y l' hi habém aplaudit «Lo diari ho porta» y los «Cinch minuts fora del mon», pero l' hi xiulem lo «Romagosa (bis)».

Prado.

Mr. Arsenio Loyal, veyent que 'l negossi no dona, traslada sos reals á un teatre de Madrid en busca de mello' fortuna.

Creyéim molt acertat lo seu plan; allí 'ls simpatisan mes que aquí las evolucions gimnásticas. ¡Bon viatge y mes felissa sort!

Teatre de la comèdia.

Continúan com sempre los merescuts aplausos á la reputada companyia que reviva aqueix teatre, en particular las senyoras Vèdia y Mauri y 'ls senyors Mariscal, Sanchez y Gutierrez.

Avuy disapte s' estrenará la gran obra de espectacle « El terremoto de la Martinica » y aviat altres dramas, entre élls « Los dos ministros » y « El rapto de Julieta », aquest últim de nostre amich l' aplaudit autor En Salvador Cort.

Societat coral « Union ».

Per sant Jaume aqueixa societat torna á donar un altre ball, y cantarà quatre pessas novas.

A tothom.

I.

La vellesa ab res confia
perque ja ho sab tot de sobras!
La joventut es refiada
perque encare tot ho ignora!

II.

Si de las donas te fias,
prou se 't fonderant los diners.
No hi ha res que valgui menos,
ni cosa que costi mes.

III.

Aixis com creix entre espinas
garrida y fresca la flor,
aixis entre tantas penas
viu y creix lo meu amor!

IV.

Tinch un greu dolor que 'm mata
y tu tens la medicina.
¡No siguis ingrata, doncas,
pel que 's troba en l' agonía!

V.

Diuhem que adorant las creus
guanya 'l cel lo relligiós,
deixa, donchs, que adorar pugua
la que tu portas al coll.

VI.

Las solteras son d' or fi,
las casadas son de plata,
las que son viudas, de coure,
y las vellas, son de llaua.

J. ARTAU.

Astronomia.

Diu « Lo Anunciador Balear » de Palma, que alguns vehins del carrer de Sant Martí observaren una estrella ab cua que passá de Ponent á Levant.

Mala senyal!

(Al cap de pochos dias apareixia de nou, « La Bandera CATALANA »!)

¡Cavall felis!

En lo romans « Otger » de lo « Romancer catalá » publicat per lo senyor Ubach y Vinyeta, hi ha una quarteta que diu aixis:

— Lo sol son derré' esguart llansa,
heure y já vos deman' sols.
— Menjaren y podrau jaure,
lo cavall també ó mellor.—

Se veu que en aquell temps tractaban millor á las bestias que á las personas.

Amor del dia.

En lo número 452 del « Eco de Euterpe » varem tropesar ab una poesia titulada « Amor del dia », en que comensa aixis lo POETA:

— ¡Si dius que tant m' estimas,
¿ Perque 'l teu llabi es mut ?

Pero si 'l llabi es mut com l' hi pot dir que tant l' estima?

¡ Oh Musas del Parnás! Dintre poch hos veuren aplaudidas per MANS de paper !

¿ Que no som ningú ?

Desde que lo públich nos coneix, que han sortit varios llibres escrits en catalá, qu' encara no han visitat nostra redacció.

Pitjor per vostres, senyors autors; fassinse cárrech que parlantne, ja sia per criticarles ja per alabarlos, sempre se fa propaganda.

Nosaltres no hi perdem res.

En una llibreria.

Entrá un y per demanar lo llibre de 'l sistema Raspail, digué:

¿ Que tenen lo llibre Raspail ?

Y 'l libretter digné á son dependent:

— Hi ha cap RASPAIL á casa ?

— Vosté dirá: contestá 'l altre.

ELLS.

(PETIT VOCABULARI PER SALVADOR CORT).

A.

I.

ABDON.

Si tens don y no tens din
serás un perdut, Abdon,
puig no 't valdrá teni 'l DON
per DARTE sopá En Justin.

II.

ABELARDO.

Es molt graciós l' Abelardo,
pero ho seria molt mes
si fos amich del progrés
y no vestis com un fardo.

III.

ABILI.

Del Abili sé en vritat
que fa TAT com una rata,
y no obstant de se un sabata
l' hi diuhem l' ABILI TAT.

Seguirá.

Mesurant vi.

Un taberner molt truán
ne festejava cert dia
á la guapeta Maria,
y mentres que mesurant
de un porró y un bot molt gran,
estaba 'l vi lo xicot
Diu élla—cuyta minyó,—
y diu ell: — Tens ple 'l porró
ja no mes t' haig d' ompli 'l bot.

PAPANATAS.

Las deu curá ab política.

Fent gala de ser bon metge
deya En Roch á don Climent,
— Jo 'm dedico á las MORENAS:
Las curó RADICALMENT.

OILÉRUA.

Jo vaig dir sí.

L' altre dia 'm passá un cas...
jo duya un CAVÁS y anaba
ab mon pare, y en Cuyás
me va dí al punt que passaba
— ¿ Qu' es ton pare aquet CAVÁS ?...

ANGEL TOSCA.

En un grandió PRIMERA
que aprop del Mouseny hi havia,
una nineta hi vivia
que hermosa com lo sol era.
Daurada sa cabellera
que igual que l' or l' hi lluhia,
y molt hermosa tenia
també sa DOS y TERCERA.
En un fresch mati d' istiu,
asentadeta s' estava
en la roca prop del riu
mentres sa DOS HU 's banyaba
ab l' aygua mes cristallina
que pel riu baixaba freda,
y TRES HU de la albarda
donaban sombra á la nina.

Si veus alguna TOTAL
que sigui de la brometa
pots pasarhi una estoneta
divertida y sens fer mal.

GUERRER VETERANO.

Sense ser arbre tinch fullas
m' obran y tancan sens clau
y si ets sabi ab mi t' acullas
puig ja sabs que no so esclau.

MOLTS GUSTOS.

Lo nom d' aquesta senyora y 'l de la Flor natural
lo sabrán diumenge próxim si no l' han endevinat.

Nom de la flor natural

DELS « JOCHS FLORALS » PASSATS.

SI-MON.

Nom de la anterior

REINA DE LA FESTA.

— Donya endevinalla TEMPS.

S' ADMETEN ANUNCIS

Á POCH PREU.

LLIBRERIA, PAPERERIA

Y DEPÓSIT DE MÚSICA

DE

M. PUJOL Y MARTINEZ,

Rambla d' Estudis, n. 5.

En dit establiment se trova de venda la

SENS RIVAL EN LO MON

TINTA DICRÓICA

comunicatiua, senzilla y de colors

¡MILLOR QUE TOTAS LAS CONEGUDAS!

No oxida las plomas ni castiga 'l paper.

Papers pera escriure, de totas classes.

	Rs.
BIBLIA DE LA HUMANIDAD, per Michelet.	12
LOS BESOS MALDITOS, per H. de Koch.	4
LAS MUGERES Y SUS NOMBRES.— ELLAS.	6
FULLAS SECAS (poesias de D. S. Alsina).	2
VENUS RETOZONA.	4
MEL Y FEL (poesias de D. Joaquim Riera y Bertran).	6
BROTS (14 poesias y 25 fábulas satíricas) de D. Joseph Verdú (Gestus).	4
MANUAL DEL PINTOR á la ayguada y al lavad.	5
CATECISMO de los Maquinistas y fegoners	10
EL MODERNO DESTILADOR LICORISTA.	24
Obras de Koch, de Verne, Mayne-Reid, Aimard y altres celebrats autors.	
Se admeten suscripciones á la Ilustración Espanyola y Americana, Moda, Correo	
Y aquet periodich.	

Secretaría: RAMBLA D' ESTUDIS, N.º 5. LLIBRERIA.

BARCELONA: Estampa de Thomás Gorchs, Cárme, 38.